Biblioteca municipală Târgu-Mureș

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVIII — Nr. 7105 | 4 PAGINI 30 BANI | Marți 4 iulie 1972

ÎN CINSTEA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI ȘI A CELEI DE-A 25-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

CINCINALUL — ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE

ȚĂRII — CANTITĂȚI CÎT MAI MARI

DE OȚEL ȘI LAMINATE!

REPORTAJ LA ZI: PE PLATFORMA INCANDESCENTĂ A SIDERURGIEI GĂLĂȚENE

PRINTRE FAURITORII GIGANTULUI...

Vizitînd în aceste zile șantierul furnalului de 1700 m.c., rămîi impresionat de avîntul creator, de entuziasmul harnicilor constructori care au înălțat acest al treilea colos de oțel într-un timp mai scurt cu cinci luni față de primul furnal făurit aici, pe platforma „cetății de foc" a siderurgiei gălățene.

Pretutindeni, zeci de muncitori, de ingineri și maiștri — preocupați, ignorînd deseori orele de odihnă — muncesc pentru a pune la punct ultimele detalii. Nimeni nu are timp de vorbe. Toți știu un singur lucru: **angajamentul luat față de partid va fi respectat; furnalul va produce cît mai repede licoarea incandescentă a primei șarje de fontă!**

În ziua vizitei noastre, împreună cu **Gh. Nicoliță**, secretarul Comitetului U.T.C. al întreprinderii de construcții și montaje siderurgice, am fost martorii unui eveniment de seamă: **la ora 14, în vatra furnalului nr. 3 a fost aprins focul de uscare.**

Cu mare greutate, în zgomotul aparatelor de sudură, am reușit — totuși — să stăm de vorbă cu cîțiva dintre acești admirabili oameni care formează colectivele șantierelor 31 și 61. Maistrul principal **N. Doru**, secretarul organizației de partid a șantierului, ne mărturisea cu deosebită satisfacție că oamenii au răspuns cu entuziasm chemării partidului, suplimentîndu-și eforturile pentru ca furnalul și banda 3 aglomerare să fie rapid conectate la circuitul tehnologic al combinatului. **„Avem mulți muncitori**

T. SIRIOPOL, coresp. județean

(Continuare în pag. a 2-a)

UN MARE ANIMATOR AL SPORTULUI UNIVERSITAR BĂNĂȚEAN

Printre delegații din județul Timiș la Conferința Națională a partidului a fost ales și conf. univ. **Petre Stanciu**, rectorul Universității din Timișoara.

Cunoscut ca un remarcabil om de știință, cercetător și pedagog, el este, deopotrivă, un mare animator al sportului studențesc în orașul de pe Bega. Fost jucător de fotbal la „Poli" Timișoara — în anii studenției — Petre Stanciu continuă să îndrăgească și să sprijine efectiv mișcarea sportivă din Universitatea bănățeană. Această cetate a științei și culturii din vestul țării, unde învață aproape 5000 de tineri, s-a afirmat paternic și pe planul sportiv.

Numai în actualul sezon, colecția ei de trofee s-a îmbogățit cu două titluri de campioni naționali (handbal fete și rugby) cu medaliile de argint ale pentationiștilor, cu două titluri de campioni universitari la sporturile pe echipe (handbal fete și baschet băieți) și trei la sporturile individuale, ceea ce reprezintă un bilanț excelent

La obținerea acestor succese a contribuit și activitatea plină de pasiune a rectorului Universității. El cunoaște îndeaproape evoluția fiecărei echipe, participă la antrenamente și întreceri, acordînd o atenție egală tuturor secțiilor, creînd o atmosferă propice unei temeinice munci de pregătire.

Alegerea conf. univ. P. Stanciu ca reprezentant al Universității timișorene la marele forum națio-

P. ARCAN-coresp. județean

(Continuare în pag. a 2-a)

ÎN SPECTACOLUL DE ÎNCHIDERE A SEZONULUI...

FINALA „COMPETIȚIEI K.O." NU A ACCEPTAT SURPRIZA...

● Diferența de valoare și-a spus cuvîntul ● Jiul are satisfacția atingerii unei performanțe nesperate

Finala celei de a 35-a ediții a „Cupei României" a pus față în față două personaje deosebit de interesante. Deoparte **Rapidul**, marea specialistă a competiției. K.O. din anii dinaintea războiului și în același timp echipa cea mai capricioasă în ultimele două decenii, incapabilă, pînă acum, să-și valorifice măcar o dată, șansele în cucerirea prețiosului trofeu. De cealaltă parte, **Jiul**, apariție inedită într-o asemenea împrejurare, o formație fără veleități, dar tenace, outsiderul de la care mulți așteptau, unii chiar anticipau, surpriza.

Privită prin prisma pozițiilor în clasament la sfîrșitul acestui campionat, a ultimelor rezultate și, evident, a formei sportive, partida finală părea echilibrată, iar promisiunile unui joc, cel puțin disputat, dacă nu și de calitate, erau justificate. Cu atît mai mult, cu cît, cu puține zile mai înainte, „11-le" antrenat de **Eugen Iordache** eliminase, la **Pitești**, puternica echipă a dinamoviștilor bucureșteni, în timp ce feroviarii giuleșteni se cam chinuiseră în compania divizionarei B, **Metalul**.

Pe teren însă, ceea ce a hotărît soarta întîlnirii și victoria nu a mai fost ca în alte situații (referindu-ne în special la pățaniile Rapidului) factorul subiectiv, imponderabil. De astă dată, valoarea colectivă și individuală, a fost aceea care a stabilit învingătorul, eliminînd fără echivoc, surpriza. A cîștigat astfel echipa care, în ansamblul ei, avea la activ mai multă experiență, posibilități mai mari de a se impune și care, în plus, s-a folosit și de mijloacele cele mai potrivite pentru valorificarea acestor posibilități.

Finalul... finalei. Lupescu, căpitanul echipei rapidiste, cu prețiosul trofeu care va poposi în vitrina clubului din Giulești.
Foto: Dragoș NEAGU

Imogen, mai activ, mai inspirat și mai eficace în acțiune, decît acela al oaspeților format din **Dodu — Cotormani** și **Libardi** sau **Multescu**. Pe de altă parte și circulația jucătorilor, cu și fără minge, s-a

Mihai IONESCU

Continuare în pag. a 3-a)

ASTĂZI ÎNCEP ÎNTRECERILE CAMPIONATELOR EUROPENE DE LUPTE ALE JUNIORILOR

În localitatea Hvar (Iugoslavia) încep astăzi întrecerile campionatelor europene de lupte greco-romane ale juniorilor. Competiția, aflată la a doua ediție, reunește tineri luptători din numeroase țări, printre care Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, R.F. a Germaniei, Franța, Iugoslavia, Polonia, România, Suedia și Uniunea Sovietică. Din țara noastră participă la această competiție 7 juniori, printre care **Mihai Boțilă** (C.S. Pitești), campionul european al categoriei cocoș, și **Roman Codreanu** (Vagonul Arad), medalia de argint la grea. Vineri se vor inaugura confruntările continentale de lupte libere.

CONGRESUL L.I.H.G. DE LA MAMAIA

● România candidează la organizarea grupelor A și B ale Campionatului mondial, în 1977

În cea de a patra zi a Congresului L.I.H.G. de la Mamaia, a fost discutată atribuirea marilor competiții mondiale ale hocheiului pentru anii următori.

După cum am mai anunțat, în 1974 grupa A a C.M. se va desfășura în Finlanda, iar grupa B, în Iugoslavia. În cazul cînd Franța nu va putea organiza grupa C, această obligație va reveni Finlandei.

Pentru anul 1975, grupele A și C au fost acordate federației cu specialitate din R.F.G.; pentru grupa B candidează Japonia, hotărîrea definitivă urmînd a fi luată anul viitor, la Congresul L.I.H.G. de la Moscova.

Grupele A și C ale C.M. se vor desfășura în 1976 în Austria, iar grupa B, în Elveția.

Pentru anul 1977, România și-a depus candidatura la organizarea grupelor A și B. Hotărîrea definitivă se va lua anul viitor la Congresul L.I.H.G. de la Moscova.

În cadrul lucrărilor Congresului s-a decis înființarea unei Comisii antidoping.

Echipa campioană — Universitatea Timișoara.
Foto: DAN ȚĂRAN - Timișoara

CERCURILE OLIMPICE O ACȚIUNE STIMULATIVĂ ȘI HOTĂRÎTOARE PENTRU PROGRESUL ATLETISMULUI

puncte de vedere

Nu mai știm precis a cui a fost ideea „cercurilor olimpice", acțiune însemnată a atletismului, pentru descoperirea și urmărirea atentă a celor mai merituoși dintre tineri, dar important este faptul că transpunerea ei în practică a fost încununată de succes. În 1968, la J. O. de la Ciudad de Mexico, doi elevi deținători ai celui de al cincilea cerc olimpic, Cornelia Popescu și Csaba Dosa, au fost selecționați și trimiși să concureze, alături de elita mondială a atletismului, la cea de a XIX-a Olimpiadă.

Chiar și numai acest fapt a creat o emulație deosebită în rîndurile școlarilor-atleți, pentru care tentația cercului cinci și, implicit, posibilitatea de a putea lua parte la J.O. le-a înzecit eforturile în pregătire. Unele dintre recentele rezultate ale campionatelor republicane ale juniorilor pot fi considerate și drept consecință a ... „cercului cinci". În această ordine de idei, se cuvine subliniat faptul că debutanții de la Ciudad de Mexico, Cornelia Popescu și Csaba Dosa, au cucerit medalii de argint la trecutele campionate continentale de la Helsinki, Cornelia numărîndu-se și în acest an, în ciuda faptului că a fost multă vreme accidentată, în „plutonul" fruntaș al săritoarelor în înălțime.

Pentru această a XX-a ediție a J.O. normele echivalente cercului cinci au fost cîntărite cu toate grija, pentru a răspunde, de fapt la cele două cerințe fundamentale: să aibă o valoare ridicată în raport cu rezultatele înregistrate pe plan mondial, dar, în același timp, să fie stimulative și accesibile posibilităților tinerilor noștri atleți.

Pînă în prezent, cinci juniori au îndeplinit cerințele celui de al cincilea cerc olimpic, ei putînd fi luați în discuție pentru selecția echipei noastre. Este vorba de **Radu Gavrilaș** (7178 p la decatlon), **Gheorghe Ghipu** (1:49,0 pe 800 m), **Roxana Vulescu** (1,78 m la înălțime), **Eleonora Monoranu** (11,6 s pe 100 m și 24,1 s pe 200 m), și **Mariana Nedelcu** (13,8 s pe 100 mg).

Pînă la sfîrșitul acestei luni și alți tineri pot aspira cu justificată încredere la îndeplinirea cerințelor stabilite: **Dorel Cristudor** la 100 m (10,5 s-normă 10,4 s), **Nicolae Onescu** la 1500 m (3:50,3—3:48,0), **Cornel Anton** la prăjină (4, 75 m-4,80 m), **Marin Iordan** la greutate (16,81 m-17,50 m), **Tudor Stan** la ciocan (62,12 m-65,00 m), **Eva Zörgö** la suliță (51,68 m-52,00 m), **Liliana Leau** la 400 m (55,0—54,5).

Iată dar că, în timp ce pentru J.O. din 1968 doar puțini dintre juniorii noștri visau și aspirau, în același timp, la participarea olimpică, după patru ani numărul și valoarea tehnică a tinerilor candidați sînt mai mari, ceea ce nu poate fi decît în folosul atletismului, sport în care satisfacțiile se lasă extrem de greu cucerite!...

prof. NICOLAE MĂRĂȘESCU
antrenor federal

DUPĂ TURNEUL DE LA SZOMBATHELY

CU SPERANȚELE INTACTE, VOLEIBALIȘTII ROMÂNI NU SÎNT ÎNCĂ SCUTIȚI DE MUNCĂ

● O comportare ce dă justificate speranțe pentru viitoarele confruntări ● Preluarea — un capitol deficitar ● În nici un moment, adversarul nu trebuie subapreciat

În cadrul pregătirilor pe care reprezentativa de volei a României le efectuează în vederea participării cu succes la turneul de calificare pentru Olimpiadă — ce se va desfășura în Franța la începutul lunii august — și (sperăm) pentru întrecerile decisive de la München, recent încheiata competiție de la Szombathely (Ungaria) a însemnat un important test de verificare a potențialului echipei.

Trebuie precizat, de la bun început, că cea de a doua ediție a „Cupei Tungsram" nu a avut caracterul unui „turneu amical", ci fiecare formație participantă (R. D. Germană, România, Cehoslovacia, Ungaria) s-a angajat în luptă cu toate forțele, ceea ce a făcut ca în toate partidele jucătorii să fie solicitați din toate punctele de vedere.

În ce măsură au trecut voleibaliștii români peste acest „obstacol?" Dacă avem în vedere că ei au învins mai ușor, totuși, decît arată scorul echipa R. D. Germane, campioană mondială, că au depășit fără dificultăți deosebite formația Ungariei și că au cedat, după un start foarte bun, în meciul cu vicecampioana europeană, reprezentativa Cehoslovaciei, și că au ratat cîștigarea trofeului datorită unui singur set pierdut în plus

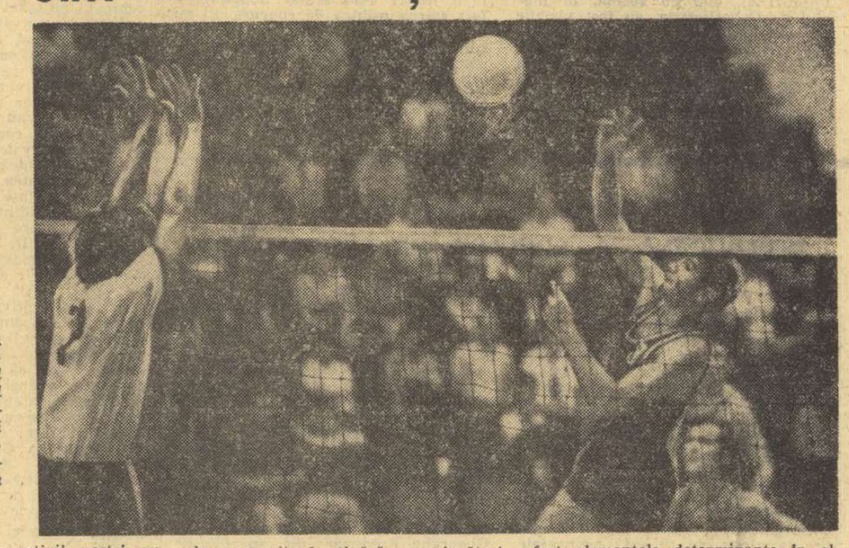

Bartha în atac, încearcă să depășească blocajul efectuat de unul din jucătorii cehoslovaci. (Față din meciul România — Cehoslovacia, de la Szombathely)

putem spune că sportivii noștri au avut, în ansamblu, o comportare bună. Desigur, interesează mai puțin rezultatele (fireste fără a le nega importanța) și mai mult modul cum s-au achitat cei 12 voleibaliști de sarcinile avute.

Așa cum remarcau și specialiștii prezenți la Szombathely, dispunem de o garnitură tînără, cu jucători foarte talentați, capabili de rezultate foarte bune, dar lipsiți de experiență suficientă (cu excepția cîtorva) și de o bună stare psihică de concurs.

Jocul în viteză, pasele derutante, blocajul agresiv, mobilitatea în linia a doua și o bună condiție fizică, au fost elementele determinante în obținerea victoriilor. Atunci cînd Stamate sau Oros au pus în valoare

Emanuel FANTANEANU

(Continuare în pag. a 2 a la rubrică)

LA TERMINAREA CAMPIONATULUI DE RUGBY, TITLUL ÎN VITRINA CELEI MAI BUNE ECHIPE: UNIVERSITATEA TIMIȘOARA!

Între jocurile sportive, rugbyul s-a lansat în România pe locul al doilea, imediat după fotbal. După ani grei de căutări și activități desfășurate sub semnul empirismului, inerente, de altfel oricărui început, iată organizat și întîiul campionat, în 1914. În acel an, în analele „ovalului" românesc apare înscris numele primei campioane: **Tenis Club Român**. De atunci s-au desfășurat 55 de campionate!

Desigur, nu ne propunem ca în rîndurile de față să vorbim despre prima campioană, ci despre a 55-a, ultima. UNIVERSITATEA din Timișoara. Aceasta deoarece avem de-a face cu o performanță deosebită, unică în felul ei. Să ne explicăm. Pentru prima dată o formație din țară curmă supremația absolută a Capitalei, aducînd provinciei înamovibilul titlu, după lungi tentative care au depășit cinci decenii. În acest interval, gloria cununilor de lauri și-au împărțit-o în exclusivitate, cluburile bucureștene. Dacă ar fi să prezentăm un bilanț retrospectiv, ele s-ar clasa în următoarele ordini: 1—2. ex-aequo: **Tenis Club Român** și **Grivița Roșie** cu cîte 11 titluri; 3—4. **Stadiul Român** și **Steaua** cu cîte 7 cununi de lauri; 5. **Sportul studențesc** — 6; 6. **Dinamo** — 5; 7. **Viforul Dacia** — 4:8. **P.T.T.** — 2; 9—10 **A.N.E.F.** și **Universitatea Timișoara** cu cîte un titlu (ultima fiind, după cum se vede, singura „intrusă" în această exclusivitate bucureșteană).

Cum a fost posibil acest fapt? — s-au întrebat, desigur, mulți dintre cititorii noștri, spectatori oarecum neavizați la piesa care s-a jucat în două acte și 22 de tablouri. Ei bine, deznodămîntul este — socotim noi — normal, iar pentru cunoscători, lucrurile nu apar chiar atît de... surprinzătoare. Performanța timișorenilor înseamnă, pentru acei care au urmărit îndeaproape campionatul, un rezultat firesc, într-atît s-a îmbunătățit jocul lor (ca și de altfel, al secundanților lor, studenții de la Institutul de mine din Petroșani), slăbind în același timp, trebuie s-o spunem, și puterea de foc a clasicului triumvirat bucureștean, cîndva imbatabil, format din celebrele Grivița Roșie, Steaua și Dinamo. Nouă, explicația ni se pare, deci, simplă. Ea constă în faptul că anul acesta echipele din provincie au făcut, după multe acumulări cantitative, acel atît de așteptat salt de calitate. Teamurile Universității Timișoara și Științei Petroșani au dominat campionatul, situîndu-se pe rînd în fruntea clasamentului. În final ele și-au permis chiar luxul de a se detașa...

1.	**UNIVERSITATEA Timișoara**	22	18	0	4	283:141	58
2.	**Știința Petroșani**	22	16	2	4	231:115	56
3.	**Dinamo București**	22	14	2	6	306:161	52
4.	**Steaua Buc.**	22	13	4	5	341:153	52
5.	**Grivița Roșie**	22	11	4	7	291:226	48

Clasamentul final, este edificator în privința forței de joc a celor

Dimitrie CALLIMACHI

Continuare în pag. a 3-a)

ATLEȚI DIN FINLANDA, R.F. a GERMANIEI, GRECIA ȘI SUEDIA LA STARTUL „INTERNAȚIONALELOR"

Pe adresa federației române de specialitate au sosit ieri noi confirmări de participare la cea de a XXI-a ediție a Campionatelor internaționale de atletism ale României, competiție ce se desfășoară simbătă 8 și duminică 9 iulie în Capitală, concomitent cu „națională" seniorilor. Iată componența ultimelor loturi anunțate și performanțele optime ale sportivilor:

FINLANDA: Pentti Kuukasjaervi (16,23 m la triplusalt) și Antti Rajamaeki (10,2 la 100 m);

R. F. a GERMANIEI: Ameli Koloska (61,60 m la suliță), Rosemarie Klute (2:03.6 la 800 m), Anita Rotamuller (4:18,0 la 1500 m), Gerda Ranz (4:20,2 la 1500 m), Christel Rosental (4:23,4 la 1500 m), Guntner Nickel (13,3 la 110 mg), Heinz Berkes (13.5 la 110 mg);

GRECIA: Joanis Kousoulas (2,14 m la înălțime), Vasilios Papadimitriou (2,15 m la înălțime), Athanasos Polychronakis (7,64 m la lungime), Kiriakos Onissiforou (46,9 la 400 m), Panayotis Gasparonatos (21.2 la 200 m), Theodores Tongas (5,00 m la prăjină), Joanis Kokoliios (1:50,3 la 800 m), Dionisis Babaroutsis (1:51,4 la 800 m), Stavros Montaftsidis (66,64 m la ciocan), Georgios Georgiadis (68.76 m la ciocan), Christos Kambitsis (58,28 m la disc);

SUEDIA: Inge Knutsson (4:17,2 la 1500 m),